

[REDACTED] dnia 21 lipca 2014 r.

Sygn. akt: OSD 33/14

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnej [REDACTED]

z dnia 21 lipca 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED]
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Tomasz Fox
Sędzia spraw.: r. pr. Krystyna Skotowska - Tomkiewicz
r. pr. Anna Miodońska
Protokolant: apl. radc. Grzegorz Pałac

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. Moniki Klonowskiej

w sprawie zażalenia skarżącego [REDACTED] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o umorzeniu dochodzenia z dnia 28.05.2014 r. [REDACTED]

Sąd postanowił:

- I. utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] o umorzeniu dochodzenia z dnia 28.05.2014 r. (RD [REDACTED]);
- II. kosztami postępowania w kwocie 569,40 zł (*słownie: pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych czterdzieści groszy*) obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych [REDACTED]

Anna Miodońska

Tomasz Fox

[Signature]

OSD 33/14

Uzasadnienie

Do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych [REDAKTOWANE] w dniu 20.01.2014 r. wpłynęło zażalenie pokrzywdzonego [REDAKTOWANE] na postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28 maja 2014 r. o umorzeniu dochodzenia w sprawie naruszenia zasad etyki obowiązujących radców prawnych przez r.pr. [REDAKTOWANE] RD [REDAKTOWANE]

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu 21 lipca 2014 r. stawił się skarżący [REDAKTOWANE] - osobiście, który w pełni podtrzymał zażalenie i złożył do akt sprawy pismo z dnia 21.07.2014 roku zatytułowane „wnioski”. Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o utrzymanie w mocy postanowienia o umorzeniu dochodzenia.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24.01.2014 r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych wpłynęło zawiadomienie [REDAKTOWANE] dotyczące naruszenia zasad etyki obowiązujących radców prawnych przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] z Kancelarii Radcy Prawnego z siedzibą przy ul. [REDAKTOWANE]. Skarżący wniósł o dołączenie do akt sprawy: akt podręcznych radcy prawnego [REDAKTOWANE] oraz akt sprawy o sygn. akt [REDAKTOWANE] jaka toczyła się przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE]. Jednocześnie skarżący zastrzegł, że pozostałe dowody zostaną zawnioskowane w późniejszym terminie stosownie do wykonywanych czynności.

W uzasadnieniu zawiadomienia skarżący podał, że radca prawny [REDAKTOWANE] występowała jako jego pełnomocnik z urzędu w sprawach o sygn. akt [REDAKTOWANE] przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] oraz o sygn. akt [REDAKTOWANE] przed Sądem [REDAKTOWANE]. Zdaniem skarżącego pełnomocnik z urzędu nie dopełniła podstawowych obowiązków w postępowaniu międzyinstancyjnym o eksmisję dopuszczając do uprawomocnienia się niekorzystnego dla Klienta wyroku, pozbawiając skarżącego możliwości złożenia środka odwoławczego. [REDAKTOWANE] podkreślił, że ustanowiona pełnomocnikiem z urzędu radca prawny [REDAKTOWANE] wykonywała czynności procesowe źle, bez należytej staranności, wbrew wiedzy i etyce radcy prawnego pozbawiając skarżącego ochrony prawnej dla jego interesów, powodując tym samym wielką szkodę materialną.

Skarżący twierdził również, że zachodzi uzasadnione podejrzenie, że r.pr. [REDAKTOWANE] mogła działać w interesie przeciwnika procesowego i to nie bezinteresownie, jednocześnie podkreśla, że za tak wadliwe świadczone usługi prawne otrzymała wynagrodzenie od Skarbu Państwa. Bezspornym jest według skarżącego, że pomimo domagania się wniesienia środka odwoławczego od niekorzystnego rozstrzygnięcia Sądu, radca prawny nie uczyniła zadość jego żądaniu. Nadto skarżący wskazał, że w toku procesu pełnomocnik z urzędu nie wykazywała się aktywnością i czynnościami procesowymi w interesie reprezentowanej strony, co w jego ocenie narusza postanowienia ustawy o radcach prawnych. Skarżący podniósł również, że wcześniej toczyło się już analogiczne postępowanie pomiędzy tymi samymi stronami, i dla niego wówczas zakończyło się pomyślnie poprzez oddalenie

OSD 33/14

powództwa strony przeciwnej. Według zawiadamiającego w przedmiotowej sprawie należało jedynie skorzystać z dowodów zawartych w aktach zakończonej już wcześniej sprawy, czego niedopełniono w fazie postępowania międzyinstancyjnego z przyczyn formalno – prawnych. (k. 1-2)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego postanowieniem z dnia 07.02.2014 r. wszczął dochodzenie o przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (tekst jedn. Dz. U. 2010, Nr 10, poz. 65 z późn. zm.) w zw. z art. 6 ust. 1, art. 28 ust. 3, 5, 7 i 8 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.(k. 4-6)

Skarżący, przesłuchany przez Zastępcę Rzecznika w dniu 10.04.2014 r. wyjaśnił, że radca prawny [REDAKTOWANO] została przydzielona, jako pełnomocnik z urzędu, do reprezentowania w sprawie o eksmisję z zajmowanego lokalu mieszkalnego położonego we [REDAKTOWANO]. Równoległe toczyła się sprawa o zapłatę czynszu, która pomyślnie zakończona dla skarżącego, poskutkowała podjęciem zawieszono postępowania o eksmisję, które ostatecznie zakończyło się wyrokiem nakazującym eksmisję. Skarżący podał, że po przegranej sprawie był w Sądzie przeglądać akta, z których treści ustalił, że sprawa uprawomocniła się w skutek braku opłaty od apelacji w wysokości 200,00 zł. [REDAKTOWANO] zarzuca, że pełnomocnik nie dopełniła należytej staranności i nie informowała go o poszczególnych czynnościach procesowych. Jednocześnie skarżący nadmienił, że w toku sprawy zmienił numer telefonu, o czym nie informował pełnomocnika, jednak z uwagi na to, że radca prawny jednokrotnie, przy przyjęciu sprawy, spotkała się ze skarżącym w jego domu, dlatego i tym razem, gdy nie mogła się skutecznie skontaktować, powinna „podjechać”.

Skarżący potwierdził, że odebrał od list od radcy prawnego [REDAKTOWANO] z informacją o konieczności uiszczenia opłaty w wysokości 30,00 zł, i opłaty tej dokonał na drugi dzień – jak sam przyznał – po terminie. Skarżący oświadczył, że nie sprawdził w Sądzie jaki będzie skutek uiszczenia opłaty po terminie, ani też nie kontaktował się w tej sprawie z ustanowionym pełnomocnikiem.

Na zakończenie przesłuchania skarżący złożył dodatkowe pisemne oświadczenie wraz z wyszczególnieniem zarzutów w stosunku do radcy prawnej [REDAKTOWANO] (k. 19-23)

W dniu 21.05.2014 r. Zastępca Rzecznika przesłuchał radcę prawnego [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] która wyjaśniła, że do czasu zawieszenia postępowania, kontaktowała się ze skarżącym, natomiast po zawieszeniu postępowania sądowego kontakt ustał. W listopadzie 2012 r., gdy Sąd podjął postępowanie i wyznaczył rozprawę, na którą wezwał skarżącego, radca prawny wykonywała liczne telefony do Mocodawcy, lecz każdorazowo bezskutecznie, jak zaznaczyła sygnał w telefonie wskazywał, jakby był wyłączony. Następnie pismem z dnia 22.12.2012 r. poinformowała [REDAKTOWANO] o terminie rozprawy i obowiązkowym stawiennictwie. Pismo zostało zwrócone z adnotacją o nie podjęciu w terminie. Na rozprawę w dniu 04.01.2013 r. radca stawiała się osobiście i wniosła o jej odroczenie celem przesłuchania pozwanego (skarżącego), który to wniosek został oddalony, i następnie Sąd wydał wyrok niekorzystny dla skarżącego. Pełnomocnik o wydanym wyroku poinformowała skarżącego listem poleconym, i jednocześnie złożyła wniosek o sporządzenie jego pisemnego uzasadnienia. Pisma z informacją o wyroku skarżący nie podjął. Pomimo podejmowanych kolejnych prób kontaktu, wszystkie okazały się również bezskuteczne.

Radca prawny [REDAKTOWANO] pomimo braku kontaktu ze skarżącym, złożyła apelację od niekorzystnego wyroku. Sąd wezwał pełnomocnika do uiszczenia opłaty od

OSD 33/14

apelacji w wysokości 200,00 zł, która to suma, pomimo informowania skarżącego, nie została przez niego opłacona.

Dalsze próby kontaktu, tak listownego, jak i telefonicznego okazały się bezskuteczne. W czerwcu 2013 r. Sąd wydał postanowienie o odrzuceniu apelacji z możliwością złożenia zażalenia. Skarżący został poinformowany o konieczności opłacenia zażalenia, jednak zrobił to z przekroczeniem terminu, co poskutkowało jego odrzuceniem. Radca Prawny [REDAKTOR] do akt postępowania złożyła komplet dokumentacji potwierdzającej kontakt z Klientem i czynności wykonywane w ramach przydzielonej z urzędu sprawy.(k. 28-30)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] podstawie zebranego materiału dowodowego nie dopatrył się naruszenia zasad wykonywania zawodu radcy prawnego przez radcę prawnego [REDAKTOR]

Podnoszone przez skarżącego zarzuty odnoszące się do działań radcy prawnego jako niezgodne z Kodeksem Etyki Radcy Prawnego były, zdaniem Zastępcy Rzecznika, bezzasadne.

Z treści przedłożonych przez skarżącego dokumentów wynika, że r.pr. [REDAKTOR] reprezentowała go w sprawie o eksmisję, która to sprawa ostatecznie zakończyła się wyrokiem nakazującym wydanie zajmowanego lokalu mieszkalnego. Analiza dokumentacji sprawy nie daje podstaw do stwierdzenia, że radca prawny [REDAKTOR] działała w sposób nieuczciwy i z pominięciem wymaganej staranności, zmierzając do narażenia skarżącego na negatywne konsekwencje prawne; nie dopełniła swoich ustawowych obowiązków, w tym nie uwzględniała materiału dowodowego przedstawionego przez skarżącego; nie wniosowała o zwolnienie powoda (skarżącego) od kosztów sądowych; nie złożyła zażalenia. Treść dokumentacji postępowania bardzo precyzyjnie kreśli tok pracy pełnomocnika z urzędu i poszczególne wykonane czynności, które charakteryzuje zaangażowanie w sprawę i troska o dobro Klienta. Zarzuty skarżącego nie pokrywają się z materiałem dowodowym, co więcej sam skarżący przyznał, że uniemożliwił radcy prawnemu swobodny kontakt, poprzez zmianę numeru telefonu i brak informacji o tym fakcie, a także poprzez niepodejmowanie korespondencji kierowanej przez pełnomocnika.

Odnosząc się do treści korespondencji skarżącego, zawierającej kopię wyroku Sądu Okręgowego [REDAKTOR] Cywilny Odwoławczy w sprawie o ustalenie zasadności podwyżki czynszu lokalu mieszkalnego zajmowanego przez [REDAKTOR] sygn. akt [REDAKTOR], w którym to wyroku Sąd zmienił wyrok Sądu I Instancji – na korzyść skarżącego, podnieść należy, że materia rozpoznawanej sprawy pod tą sygnaturą akt, dotyczyła zupełnie innej kwestii, niż sprawa, w której skarżący reprezentowany był przez radcę prawnego [REDAKTOR] gdyż okoliczności faktyczne i prawne różnią się, a pomyślnie rozstrzygnięcie w pierwszej sprawie, nie daje żadnej pewności co do rozstrzygnięcia w każdej innej.

Pomimo wszechstronnej inicjatywy dowodowej, w postaci analizy dokumentacji sprawy, przesłuchania skarżącego i r.pr. [REDAKTOR] nie uzyskano ani jednego dowodu, który potwierdziłby przypuszczenia zawiadamiającego.

Zasadniczym i głównym powodem umorzenia dochodzenia w niniejszej sprawie jest fakt, iż nie zgromadzono dowodów jednoznacznie i bez cienia wątpliwości potwierdzających okoliczności przytoczone w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia czynu wyczerpującego znamiona naruszenia zasad etyki obowiązujących radców prawnych. Podnieść należy, że to nie z winy r.pr. [REDAKTOR] Sąd wydał wyrok nakazujący eksmisję. Radca prawny [REDAKTOR] pomimo niemożności nawiązania kontaktu ze skarżącym, samodzielnie i

90

dla jego dobra złożyła apelację, która następnie została odrzucona na skutek braku stosownej opłaty.

Od wydanego postanowienia przysługiwało zażalenie, które również wymagało uiszczenia opłaty, o czym także skarżącego zawiadomiono. To, że skarżący bez porozumienia z pełnomocnikiem, dokonał opłaty po terminie, nie może stanowić podstawy do zarzutów w stosunku do radcy prawnego, która w przedmiotowej sprawie, zaprezentowała dobry poziom pracy i zaangażowanie. Podstawowym obowiązkiem profesjonalnego pełnomocnika jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością, ale również w celu zabezpieczenia interesu Mocodawcy. W rozpoznawanej sprawie nie ma podstaw, aby przyjąć, że działanie radcy prawnego uchybiło jakimkolwiek zasadom. Wyjaśnienia złożone przez r.pr. [REDAKTOR] potwierdzone stosownymi dowodami, są spójne i dają rzeczywisty obraz sprawy, w istocie obalając wszystkie zarzuty i wątpliwości skarżącego. (k. 62-70)

Na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu 21.07.2014 r. skarżący złożył do akt sprawy pismo z dnia 21.07.2014 roku zatytułowane „wnioski” i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania. Skarżący poinformował Sąd, iż wnosząc zażalenie na postanowienie o odrzuceniu apelacji wystąpił z wnioskiem o doręczanie mu korespondencji bezpośrednio z pominięciem pełnomocnika z urzędu ale nie złożył oświadczenia o rezygnacji z pełnomocnika z urzędu. Skarżący wyjaśnił Sądowi, że wyjechał na miesiąc lub dwa nie informując o tym pełnomocnika z urzędu. Nie zakładał, że jego obecność będzie pełnomocnikowi potrzebna. Na pytanie Sądu wyjaśnił także, że w toku reprezentowania go przez pełnomocnika z urzędu zmienił numer telefonu nie informując go o tym, było to w toku zawieszenia postępowania. Na pytanie Sądu, kiedy skarżący otrzymał pismo pełnomocnika z urzędu z dnia 20.08.2013 roku (k. 52) dotyczące wezwania Sądu do uiszczenia wpisu od zażalenia Skarżący poinformował, iż awizo otrzymał w czwartek, w piątek odebrał pismo, a termin do wniesienia wpisu upływał w poniedziałek. Wpisu dokonał w poniedziałek rano. Skarżący wyjaśnił także, iż nie korzysta z poczty elektronicznej. (k.82-83)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny mając na uwadze powyższe ustalenia zważył co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdził zarzutów stawianych obwinionemu radcy prawnemu [REDAKTOR] w skardze a następnie podtrzymanych w zażaleniu i dlatego Sąd postanowił utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 28.05.2014 r. (RD 10/14) o umorzeniu dochodzenia w niniejszej sprawie.

Jak wynika z ustaleń, skarżący wyjechał na miesiąc lub dwa [REDAKTOR] nie informując o tym pełnomocnika z urzędu ponieważ – jak stwierdził - nie zakładał, że jego obecność będzie pełnomocnikowi potrzebna. Ponadto w toku reprezentowania go przez pełnomocnika z urzędu zmienił numer telefonu nie informując go o tym. Skutkowało to brakiem kontaktu skarżącego z pełnomocnikiem a co za tym idzie – niemożnością poinformowania go przez pełnomocnika radcę prawnego [REDAKTOR] o podjęciu zawieszonoego przez Sąd postępowania o eksmisję, przesłuchania go na rozprawie (przy czym Sąd uznał jego obecność na tej rozprawie za obowiązkową) a następnie o treści wyroku, który na tej rozprawie zapadł.

Decyzję o napisaniu apelacji od niekorzystnego dla skarżącego wyroku pełnomocnik radca prawny [REDAKTOR] podjęła samodzielnie, ponieważ kontakt ze skarżącym nie był możliwy. Napisaną przez pełnomocnika apelację Sąd jednak odrzucił, ponieważ nie

91

została ona opłacona. Dopiero wtedy skarżący wykazał aktywność i wniósł samodzielnie zażalenie na odrzucenie apelacji. Jednak zażalenie to nie zostało przez skarżącego opłacone w terminie.

Skarżący otrzymał pismo pełnomocnika z urzędu z dnia 20.08.2013 roku dotyczące wezwania Sądu do uiszczenia wpisu od zażalenia. (k. 52) Jednak – jak wyjaśnił na rozprawie Sądowi Dyscyplinarnemu - awizo otrzymał w czwartek, w piątek odebrał pismo, a termin do wniesienia wpisu upływał w poniedziałek. Wpisu skarżący dokonał w poniedziałek rano, spóźniając się z terminem opłaty jeden dzień.

(dowód: protokół rozprawy dyscyplinarnej k.83)

Rozpatrując zarzut skarżącego, że wystarczyło aby pełnomocnik z urzędu radca prawny [redacted] skorzystała z dowodów zawartych w aktach zakończonej już wcześniej sprawy, czego niedopełniła w fazie postępowania międzyinstancyjnego z przyczyn formalno – prawnych. (k. 1-2), OSD uznał, że jest całkowicie chybiony.

Poprzednia sprawa toczyła się przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Cywilny sygn. akt [redacted] powództwa skarżącego o ustalenie, że należność czynszowa obejmująca okres wskazany w pozwie nie istnieje. (k.32)

Sprawa, w której pełnomocnikiem była z urzędu radca prawny [redacted] toczyła się przed Sądem Rejonowym [redacted] Wydział Cywilny sygn.akt [redacted] z powództwa innych osób przeciwko skarżącemu o eksmisję. Trudno uznać, że to są sprawy tożsame. Pewne jest to, że obecność skarżącego na rozprawie była obowiązkowa oraz to, że skarżący nie stawiał się na rozprawie. Radca prawny [redacted] zawiadomiła skarżącego o wyroku, lecz ten zawiadomienia nie odebrał. (k. 36-40)

Mimo braku kontaktu ze skarżącym pełnomocnik wniósł apelację od wyroku, lecz została odrzucona z przyczyn formalnych wskutek zaniechania skarżącego (k. 41-46, k.48-50).

Zaniechanie to mogło zostać poprawione, lecz skarżący zlekceważył przepisy kpc dotyczące terminów uiszczania opłat i wniósł opłatę z jednodniowym opóźnieniem, co przekreśliło jego szanse na rozpatrzenie apelacji przez Sąd odwoławczy. (k.83)

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy w tym zaniechania samego skarżącego w kontaktach z pełnomocnikiem [redacted] (wyjazd z miasta bez podania adresu, zmiana numeru telefonu, niekontaktowanie się z pełnomocnikiem a następnie niedotrzymanie terminu opłaty od zażalenia) stwierdzić należy, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż doszło do naruszenia przez radcę prawnego [redacted] zasad Etyki Zawodowej Radców Prawnych lub czynu określonego w art.64 ust.1 ustawy z dnia 6.07.1982 r. o radcach prawnych (j.t.Dz.U. z 2010 r., Nr 10, poz.65 ze zm.)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny podnosi, że postępowanie dyscyplinarne nie jest i nie może być przedłużeniem albo uzupełnieniem procesu sądowego, a rzecznik lub sąd dyscyplinarny nie mogą poprawiać prawomocnych wyroków sądowych.

Zarzuty, jakie poczynił skarżący w sprawie dyscyplinarnej nie znalazły potwierdzenia w zebranych materiale dowodowym. W tym kontekście próba wykorzystania skarżącego postępowania dyscyplinarnego do zmiany swojej pozycji w procesie cywilnym nie mogła się spotkać z aprobatą Okręgowego Sadu Dyscyplinarnego, który w pełni podzielił stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego wyrażone w postanowieniu o umorzeniu postępowania przeciwko obwinionemu radcy prawnemu

Przedmiotem postępowania dyscyplinarnego jest ustalenie, czy w określonej sytuacji doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego oraz czy można na podstawie zgromadzonych dowodów przypisać obwinionemu winę za

OSD 33/14

naruszenie tych zasad oraz – w przypadku uznania, że doszło do naruszenia przepisów ustawy o radcach prawnych i zasad etyki radcy prawnego – o zastosowaniu kar dyscyplinarnych.

Oddalając skargę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał wszechstronnej analizy materiału dowodowego i uznał, że prowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że obwiniony nie popełnił zarzucanych mu czynów, wobec czego orzeczono jak w sentencji postanowienia.

Ryszard Miodoń

[Signature]

[Signature]